

заходів із надання всім зацікавленим суб'єктам актуальної та достовірної інформації про стан навколишнього природного середовища (екологічної інформації). Проблема збереження природи шляхом створення системи екологічної безпеки є окремою, надважливою, фундаментальною проблемою, від адекватного вирішення якої залежатиме не лише забезпечення сталого розвитку, а й насамперед виживання людства.

Список літературних джерел

1. Василенко В.А. Генеза, зміст і шляхи реалізації концепції міжнародної екологічної безпеки / В.А. Василенко // Вісник Національної академії наук України. — 2017. — № 7. — С. 88-96.
2. Мірошніченко Р. В. Механізми державного управління забезпеченням екологічної безпеки / Р. В. Мірошніченко // Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія : Державне управління. - 2017. - Вип. 1. - С. 164-170.
3. Волошин М.Д. Покращення стану атмосферного повітря міста Кам'янське в рамках прийнятих екологічних програм / С. С. Кабиш, М. Д. Волошин // Збірник наукових праць Дніпродзержинського державного технічного університету. Технічні науки. - 2016. - Вип. 1. - С. 192-196.

Науковий керівник: Брежнєва-Єрмоленко О.В., к.е.н., доцент
Дніпровський державний технічний університет

Мальська М. П., д. е. н., професор,
Гаталяк О. М., асистент

Львівський національний університет імені Івана Франка

ТУРИЗМ ЛЬВІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ АГЛОМЕРАЦІЇ

Сьогодні у світі спостерігається процес підвищення ролі міст у розвитку суспільства. Це виявляється у зростанні міських поселень, концентрації населення в них, особливо у великих містах, у поширенні міського способу життя тощо.

Такі форми розселення як міські агломерації є територіальним скупченням населених пунктів, які об'єктивно об'єднані в єдине ціле інтенсивними функціональними (економічними, трудовими, соціальними, культурно-

побутовими та ін.) зв'язками, а також екологічними інтересами. Міські агломерації стають точками зростання і концентрації конкурентоспроможності.

Для визначення меж міських агломерацій найчастіше використовують такі критерії: щільність населення; частка населення зайнятого поза сільським господарством; частка населення, що приїжджає на роботу в центр агломерації. Серед перелічених вище критеріїв головним вважається критерій щільності населення.

На думку О. Шаблія, міська агломерація – це «сукупність просторово близьких, часом і просторово зрощених міських поселень, між якими налагоджуються тісні демографічні, економічні, соціальні та часто адміністративно-управлінські зв'язки» [2].

Значимість туристичної складової розвитку будь-якої міської агломерації, на наш погляд, не залежить від її основної спеціалізації.

Розвиток туризму в міській агломерації характеризується такими рисами та тенденціями: 1) значна концентрація туристичних потоків; 2) генератори та реципієнти туристичних потоків; 3) значна диверсифікація в'їзного туризму; 4) економічне значення туризму в економіці центру агломерації значне, проте більше доповнює, аніж визначальне; 5) малі міста агломерації виступають як осередки культури та самобутності; 6) центри агломерації окреслюються як поліфункціональні туристичні центри; 7) концентрація ділового туризму; 8) модернізація транспортної інфраструктури як чинник доступності тощо.

Без сумніву, розвиток туристичної діяльності, з одного боку, зумовлює розростання міських агломерацій, а з іншого – сам ріст такої агломерації, що супроводжується зростанням чисельності її населення та, у деяких випадках, підвищенням рівня його життя, є суттєвим чинником піднесення рекреаційної сфери тої чи іншої території.

Львівська міська агломерація є однією з найдавніших за часом формування в Україні. Львів як агломераційний центр впродовж декількох століть був найбільшим містом на українських етнічних землях. Процеси агломерування в зоні впливу Львова відбувалися ще в 60-70-их роках XIX ст.

В структурі львівської агломерації знаходяться такі міста: Винники, Дубляни, Пустомити, селища: Брюховичі, Рудно, Івано-Франкове, Куликів, Запитів. До агломерації тяжіють міста та селища Городоцького, Жовківського, Золочівського, Перемишлянського,

Пустомитівського та Яворівського районів, а також міські поселення Бузького та Кам'янка-Бузького районів. В львівській агломерації зосереджено близько 20% міських поселень області і близько 60% міського населення.

Львівська міська агломерація має значний потенціал для інтенсивного розвитку туризму – це значна кількість історико-культурних й архітектурних пам'яток, у тому числі включених до світової спадщини ЮНЕСКО; природні та рекреаційні ресурси; розвинута інфраструктура готельно-ресторанного бізнесу у містах Львові, Винники, Жовква; наявність міжнародного аеропорту та залізничного вокзалу. Значну історичну та туристичну цінність мають державні заповідники у Львові, Жовкві, Олеську. Замки, що розташовані на території агломерації входять до популярного туристичного маршруту «Золота підкова Львівщини».

Також для агломерації характерний незначний ступінь антропогенного забруднення довкілля (у порівнянні з іншими агломераціями України) та однорідний етнічний склад населення з високим почуттям патріотизму, релігійності, з орієнтуванням на українські традиції.

У Львівській міській агломерації поширені такі види туризму як культурний, пізнавальний, діловий, науковий конгресовий, подійний, релігійний. Поширені також екскурсії різної тематики: історичні, музейні, сакральними місцями та місцями життя та діяльності відомих осіб. Великою популярністю користуються центри релігійного туризму Крехів, Унів, Страдч, Белз, Львів.

За дослідженнями управління туризму Львівської міськради у 2017 р. Львів відвідали 2,6 млн. туристів, витративши під час перебування в місті 615 млн. євро. Найчастіше до Львова приїжджають українці з інших міст – 41,3%, далі йдуть поляки (22,1%), білоруси (7,9), турки (7,3%), німці (3,6%), американці (2%), литовці (1,6%), англійці (1,5%), чехи (1,2%) і канадці (0,7). Найпопулярнішими об'єктами зацікавленості серед туристів є вежа Ратуші (56%), Львівська опера (31%) і Високий Замок (23%) [1].

Окрім Львова туристично привабливими є Жовква, Івано-Франкове, Городок, Золочів та ін.

Розвиток туризму Львівської міської агломерації загалом визначається як позитивна тенденція, яка забезпечує кращу якість життя населення і сприяє формуванню якісно нових умов для розвитку бізнесу та кращого способу життя.

Список літературних джерел

1. Сайт управління туризму Львівської міської ради [Електронний ресурс]. – Режим доступу: city-adm.lviv.ua
2. Шаблій О. І. Основи загальної суспільної географії / О. І. Шаблій. – Львів, 2003. – 444 с.

Маргіта Н. О.,

к.е.н., ст. викладач кафедри маркетингу і логістики
Національний університет «Львівська політехніка»

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЯКОСТІ СИСТЕМИ ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ ЛЬВОВА, КРАКОВА ТА ЛЮБЛІНА

Якість будь-якої послуги оцінюється з погляду відповідності наданих послуг до певних стандартів та очікувань споживачів, як сукупність характеристик, що здатні задовольнити певні потреби. Тому якість транспортного обслуговування пасажирів визначається як сукупність властивостей перевізного процесу і системи перевезень пасажирів, що обумовлюють їх відповідність нормативним вимогам [1, с. 57], або як сукупність властивостей транспортної послуги, яка здатна задовольнити смаки кінцевих її споживачів [2, с. 199]. У першому випадку акцентовано увагу на перевізному процесі та системі обслуговування пасажирів, як двох системоутворюючих елементах, що беруть участь у формуванні транспортної послуги.

У процесі дослідження якості системи громадського транспорту м. Львова було опитано 427 жителів м. Львова, що користуються послугами міського пасажирського транспорту у листопаді 2017 року, з них 75% респондентів склали жінки та 25% - чоловіки. Віковий склад респондентів наступний: понад 55% опитаних у віці 25-45 років – економічно активна категорія жителів, що користуються міським транспортом для подорожей на роботу у будні дні, понад 33% - населення у віці 18-25 років - переважно студенти, що користуються громадським транспортом для подорожей на навчання, 8,8 % опитаних у віці 45-60 років та 2,4% респондентів старші за 60 років. Соціальний статус опитаних респондентів наступний: понад 64 % - працівники, 22,9% - студенти, 5,4% - підприємці, 5,7% - непрацюючі, 1,9% - пенсіонери.